

CZU: 657(047)

EFICIENȚA APLICĂRII STANDARDELOR INTERNAȚIONALE DE RAPORTARE FINANCIARĂ (IFRS) ÎN REPUBLICA MOLDOVA, ÎN CONDIȚIILE ACTUALE ALE ECONOMIEI DE PIAȚĂ

Svetlana MIHAILA, Nicolai JIERI

Academia de Studii Economice a Moldovei

În acest articol autorii își propun să furnizeze informații privind aplicabilitatea Standardelor Internaționale de Raportare Financiară (International Financial Reporting Standards (IFRS)) în Republica Moldova, având în vedere condițiile actuale ale economiei de piață. Mesajul acestui articol este definit de prezentarea unor situații, prin care se observă avantajele potențiale privind implementarea IFRS, privită din punctul de vedere al necesității. Totodată, sunt relatate și unele lacune posibile, în urma aplicării standardelor internaționale, ce s-ar referi la complicitate, costuri și concordanță a informației.

Cuvinte-cheie: *implementare, IFRS, avantaj economic, cost, entitate transnațională, raționament contabil, informație relevantă.*

THE EFFICIENCY OF INTERNATIONAL FINANCIAL REPORTING STANDARDS APPLICATION IN REPUBLIC OF MOLDOVA IN THE CURRENT MARKET ECONOMY CONDITIONS

In this article the authors aim to provide information regarding the International Financial Reporting Standards in Republic of Moldova, taking into account the current market economy conditions. The message of this article is to present some situations, by which can be noted the potential advantages on implementing IFRS, looking in terms of necessity. Also, are reported the possible gaps, after applying international standards, that would mean complicity, costs, and consistency of information.

Keywords: *implementation, IFRS, economic advantage, cost, transnational entity, accounting rationale, relevant information.*

Introducere

Implementarea Standardelor Internaționale de Raportare Financiară (International Financial Reporting Standards – IFRS) în Republica Moldova reprezintă nu altceva decât o soluție, un răspuns al organelor competente în acest sens, privind necesitatea și cererea din partea actorilor economici. Procesul de globalizare, caracterizat prin aparența businessului internațional, prin dezvoltarea relațiilor interstatale și crearea entităților economice cu profil transnațional determină necesitatea trecerii la o standardizare comună și adaptarea fenomenelor economice la ea. Materia contabilă, definită ca cel mai important factor de furnizare a informației economico-financiare, trebuie să fie adaptată cerințelor tuturor participanților în acest proces de schimb economic.

Pe lângă un fenomen natural de aliniere la IFRS, întâlnit în multe țări datorită nevoii de menținere a competitivității pe piețele internaționale, în țările emergente s-a manifestat și nevoia de îmbunătățire a sistemului contabil, iar IFRS au fost considerate un model.

În Republica Moldova, ca și în alte țări emergente, atât Banca Mondială, cât și Fondul Monetar Internațional (FMI), au avut o puternică influență în procesul de implementare a Standardelor Internaționale de Contabilitate (IAS/IFRS), prin promovarea acestora ca modele de urmat. Astfel, reforma autohtonă privind modificarea și îmbunătățirea Standardelor Naționale de Contabilitate (SNC) a fost executată în baza IFRS și a directivelor europene.

Deci, armonizarea contabilă a devenit o necesitate ce reiese și din cerințele utilizatorilor de situații financiare. Investitorii și analiștii financiari trebuie să perceapă complexitatea situațiilor financiare ale entităților economice cu capital străin ale căror acțiuni ar dori să le cumpere. Aceștia ar dori, de asemenea, ca informațiile ce se conțin în situațiile financiare ale unor entități localizate în țări diferite să fie comparabile, relevante și autentificate prin auditare, astfel asigurându-se unicitatea sensului economico-financiar [1, p.159].

Având în vedere că IFRS se bazează în primul rând pe tradițiile anglo-saxone, aplicarea lor în țări cu tradiții diferite poate duce la rezultate variate. Cu atât mai mult că țările emergente nu sunt pregătite suficient pentru

aplicarea IFRS. Astfel, profesorii români C.Albu, N.Albu ș.a., în lucrarea „*A story about IAS/IFRS implementation in Romania – an institutional and structuration theory perspective*”, arată că problema implementării IFRS este una destul de complexă și trebuie luate în considerare numeroase aspecte atunci când se evaluează implementarea IFRS [2]:

- ✓ caracteristicile sistemului contabil;
- ✓ perspectiva istorică;
- ✓ caracteristicile și atitudinile companiilor;
- ✓ utilizatorii situațiilor financiare și așteptările lor;
- ✓ specificul profesiei contabile.

Procesul de armonizare a legislației contabile întâmpină o serie de dificultăți legate în principal de: deficiențele reglementărilor internaționale în stabilirea unor norme precise privind anumite aspecte ale activității contabile; posibilitățile de interpretare a legislației internaționale în concordanță cu legislația tradițională în domeniul a fiecărei țări; imposibilitatea companiilor de a se conforma reglementărilor internaționale [3].

În acest sens, deși există o bază metodologică în creștere în ceea ce privește aplicarea IFRS, complexitatea procesului de implementare conduce la nevoia de cercetări fundamentale, realizate din diverse perspective teoretice și metodologice.

Motivația și importanța cercetării

Studiul se bazează pe cercetare fundamentală și este menit să conducă la descoperirea unor noi aspecte ale esenței necesității, dar și ale eficienței implementării IFRS. La nivel național, problemele privind armonizarea contabilității din R. Moldova au fost discutate și în cadrul conferințelor științifice internaționale (2013, 2014, 2015, 2016, 2017), de către profesorii A.Nederița [4, p.32], L.Grigoroi [5, p.8], de către Ministerul Finanțelor, fiind elaborate proiecte ce țin de reforma contabilității.

Problemele ce țin de aplicarea IFRS în Republica Moldova sunt vaste și importante, deoarece suntem la o etapă de tranziție, când interpretarea fiecărui standard trebuie executată minuțios ca mai apoi să fie înțeles de către practicieni și aplicat corect. Aceste probleme vizează: implicarea și rolul puternic al statului, ceea ce nu este specific pentru țările cu economie de piață dezvoltată; lipsa sistemului eficient de recalificare și de dezvoltare continuă a cadrelor în domeniu; cadrul metodologic slab dezvoltat; lipsa literaturii metodice și științifice în domeniul practicilor internaționale; lipsa mecanismului eficient de control și supraveghere a activității de evaluare; birocrăția etc.

Multe dintre aceste probleme rămân insuficient dezbătute, necesitând aprofundări, precizări, argumente, completări și actualizări prin adaptare la conjunctura actuală.

Cercetarea noastră se rezumă la plus-valoarea pe care ar genera-o implementarea IFRS, reprezentând o investigație destul de complexă, care nu poate elucida, într-un singur articol, toate aspectele privind domeniul abordat. Dimpotrivă, valoarea acesteia este dată de capacitatea de a genera noi întrebări în căutare de răspunsuri.

Analizând literatura de specialitate (atât străină, cât și autohtonă), am constatat că aria de abordare a tematicii date este vastă, ceea ce ne permite să facem aprecieri și interpretări care pot aprofunda investigațiile în domeniul de cercetare selectat.

Rezultatele cercetării

Implementarea IFRS trebuie privită ca o reformă deosebit de importantă pentru dezvoltarea țării, ca un pas în contextul integrării europene. Aceasta se adresează în primul rând profesioniștilor financiar-contabili care ar trebui să acorde sprijin Guvernului întru realizarea acestui deziderat de o importanță strategică pentru Moldova. Sistemul de contabilitate este un element foarte important al infrastructurii economiei de piață ce leagă împreună atât organizațiile private, cât și cele de stat. Activitatea economică externă a țărilor, crearea entităților mixte și a companiilor transnaționale, atragerea investițiilor străine în economie scot în prim-plan cerințele față de perfecționarea sistemului de informație economică a întreprinderilor și formarea sistemului de evidență construit pe principiile prevăzute de standardele internaționale.

Internaționalizarea businessului presupune informarea participanților la toate etapele – de la studierea sferei de aplicare a surselor financiare până la obținerea rezultatelor dorite. Activitatea economică a companiilor transnaționale cuprinde interesele investitorilor din multe țări, din care cauză rapoartele financiare sunt orientate spre cerințele standardelor internaționale privitor la întocmirea și prezentarea acestora.

Cele mai importante avantaje ale implementării IFRS în Republica Moldova sunt prezentate în figura ce urmează.

Fig.1. Avantajele principale privind implementarea IFRS în Republica Moldova.

Sursa: elaborată de autori.

Analizând Figura 1, putem conchide că în urma aplicării IFRS entitățile economice ar putea să cunoască o dezvoltare în ceea ce privește globalizarea operațiunilor de schimb, parteneriat și susținere externă.

Cu toate acestea, pentru a fi familiarizați și a fi mai apropiați de aceste presupuse avantaje, apare necesitatea de a prezenta unele situații concrete în care să se evidențieze nu doar eficiența, dar și eficacitatea acestora.

Situația 1. În practica contabilă a Republicii Moldova apar dificultăți în ce privește durata ciclului normal de producție/prestări servicii sau termenul de vânzare de 12 luni. Ciclul normal de producție/prestări servicii poate fi mai mare sau mai mic de 12 luni. Astfel, în unele ramuri ale economiei naționale acest ciclu poate să constituie un schimb, o zi, o lună, un an, iar în alte ramuri – mai mult de un an.

De exemplu, în industria vinicolă, o ramură dezvoltată a economiei naționale, procesul de maturare a produselor (vinurilor, divinurilor etc.) poate dura mai mulți ani. Cu toate acestea, produsele aflate în proces de maturare se înregistrează ca stocuri. Referitor la termenul de vânzare a stocurilor de 12 luni, menționăm că acesta se stabilește la data procurării mărfurilor. În cazul în care mărfurile nu au fost vândute în termen de 12 luni, ele rămân în componența stocurilor și nu trebuie transferate în categoria activelor imobilizate. Această afirmație rezultă din definiția activelor circulante prezentată în pct.24 subpct.1) din SNC „Prezentarea situațiilor financiare”. Practicile internaționale dispun de criterii mult mai generale, care oferă specialistului posibilitatea de a lua decizii în funcție de circumstanțe și necesități. Dezvăluind aceste idei generale, considerăm importantă, ca un următor pas, direcționarea spre trei segmente de bază ce țin nemijlocit de decizia de atribuire a elementelor contabile la categoria stocurilor, acestea fiind: fizic, destinația și faza de exploatare.

Situația 2. O altă problemă în practica contabilă națională derivă din definirea și includerea în componența stocurilor a obiectelor de mică valoare și scurtă durată (OMVSD). Conform pct.6 din SNC „Stocuri”, sunt prevăzute două variante de determinare a componenței OMVSD:

- ✓ bunurile, a căror valoare unitară nu depășește plafonul stabilit de legislație, indiferent de durata de serviciu sau cu o durată de serviciu nu mai mare de un an, indiferent de valoarea unitară;
- ✓ bunurile, a căror valoare unitară nu depășește pragul de semnificație prevăzut în politicile contabile, indiferent de durata de serviciu sau cu o durată de serviciu nu mai mare de un an, indiferent de valoarea unitară.

La aplicarea acestei variante entitatea trebuie să determine de sine stătător pragul de semnificație pentru OMVSD în conformitate cu SNC „Politici contabile, modificări ale estimărilor contabile, erori și evenimente ulterioare”. Acest prag poate fi stabilit în sumă absolută (de exemplu, 5 000 lei, 10 000 lei) sau în mărime relativă (de exemplu, 2–3% din valoarea totală a stocurilor). Varianta de atribuire a bunurilor la OMVSD se stabilește de către entitate de sine stătător, se reflectă în politicile contabile ale acesteia și trebuie să fie corelată cu abordarea aplicată de către entitate la stabilirea componenței mijloacelor fixe.

De menționat că reglementările internaționale nu prevăd așa categorii de stocuri ca OMVSD. Totodată, analizând prevederile IAS 16 „Imobilizări corporale”, imobilizările corporale sunt acele active care:

- a) sunt deținute de o entitate pentru a fi utilizate în producția de bunuri sau prestarea de servicii, pentru a fi închiriate terților, sau pentru a fi folosite în scopuri administrative;
- b) este posibil de a fi utilizate pe parcursul mai multor perioade.

Prin urmare, putem deduce că, în conformitate cu reglementările internaționale, OMVSD, care au un termen de utilizare mai mare de un an, urmează să fie recunoscute în componența imobilizărilor corporale.

După părerea noastră, reglementările naționale, ignorând faptul că au fost elaborate în baza IFRS și Directivelor europene, conțin de asemenea prevederi preluate din reglementările anterioare și cele sovietice. De menționat că reglementările contabile în țări precum România, Rusia, Ucraina prevăd noțiuni privind OMVSD cu unele particularități. Reieșind din cele expuse și având în vedere practica contabilă națională în ceea ce privește OMVSD, propunem ca în componența stocurilor să fie recunoscute numai OMVSD care au un termen de utilizare nu mai mare de un an, indiferent de valoarea unitară sau în limita pragului de semnificație prevăzut în politicile contabile ale entității. Totodată, obiectele de inventar, care pot fi utilizate mai mult de un an, să fie recunoscute în componența mijloacelor fixe într-o grupă distinctă. Această recomandare corespunde cerințelor internaționale, precum și practicii țărilor membre ale UE, cum ar fi România, Slovacia, dar și practicii țărilor vecine, care au implementat parțial reglementările internaționale.

Situația 3. O altă problemă ce apare la identificarea bunurilor care pot fi raportate la stocuri, diferit de abordarea în reglementările internaționale, constă în includerea în componența stocurilor a ambalajelor retrunabile. Astfel, conform SNC „Stocuri”, pct.6, sbpct.7), din componența stocurilor fac parte: ambalajele – bunuri care includ ambalajele de o singură folosință **sau refolosibile**, achiziționate sau fabricate, destinate ambalării produselor (mărfurilor) și/sau altor bunuri.

Ținem să menționăm că ambalajele refolosibile sau cele returnabile, deși sunt în proprietatea entității, ele nu sunt consumate (trecute la cost) după prima lor utilizare. Acestea pot servi utilizării pe o perioadă mai îndelungată decât cea de 12 luni consecutive, cum este prevăzut în legislația națională. Deci, aferent acestei probleme legate în exclusivitate de evidența ambalajului returnabil, propunem ca la intrarea acestor tipuri de stocuri în patrimoniul entității să se acorde o atenție sporită criteriilor de separare a acestora. Astfel, să se execute o recunoaștere clară, concisă, cum ar fi: ambalajul de unică folosință – în categoria stocurilor, cele returnabile – în componența imobilizărilor corporale, dat fiind că inițial entitatea cunoaște că *de facto* activele respective vor fi utilizate pe o perioadă mult mai mare decât 12 luni. În ambele cazuri, la recunoașterea acestor elemente contabile vor fi influențate conturile din bilanț de activ (stocuri, imobilizări) și, respectiv, conturile de datorii și/sau venituri. Această recomandare fiind aplicată, se va obține avantaj productiv în ceea ce ține de volumul înregistrărilor contabile, dar și evolutiv prin selectarea celei mai oportune metode pentru entitate. Oricare ar fi selecția, important este ca acestea să fie specificate în Politicile contabile ale entității.

Situația 4. Odată cu dezvoltarea metodologiei de evidență contabilă, trebuie să înțelegem că aceste cerințe, evoluții sunt de fapt rezultate ale cerințelor mediului de afaceri. În economia autohtonă tot mai mult se pune accent pe crearea standardelor cu caracter de recomandare nu doar pentru entitățile cu caracter productiv, dar și pentru organizațiile necomerciale (ONC), care tind să-și gestioneze în mod corect și efectiv resursele, în ajutorul cărora vin nemijlocit instrumentele oferite de știința contabilității.

Astfel, o preocupare tot mai intensă se observă atât pentru organele de reglementare, a specialiștilor, cât și a practicienilor. În ce privește evidența stocurilor, după cum am menționat anterior, acestea având o pondere destul de semnificativă în totalul activelor, este necesar să fie înregistrate în momentul oportun și la categoriile de active corecte. Fiind cunoscut principiul activității ONC-urilor, care este bazat pe fenomenul de finanțare, există anumite particularități ce țin, inclusiv, de evidența stocurilor. Astfel, având în vedere criteriile generale ale practicilor naționale, precum și ale celor internaționale de recunoaștere a stocurilor, unul dintre momentele la care trebuie de atras atenție sporită este destinația elementelor intrate, în ONC-uri acestea fiind mai diversificate, adică pe lângă cele tradiționale, pentru aceste tipuri de entități mai există și activitatea ce ține de executarea anumitor proiecte. În situația actuală, venim cu recomandarea ca, în cazul în care în realizarea anumitor proiecte-angajamente ale organizațiilor necomerciale persistă și prezența stocurilor, și acestea nu vor afecta nici bilanțul organizației și nici situația de profit și pierdere, stocurile trebuie să fie înregistrate în conturi extrabilanțiere cu strictete, dat fiind faptul că nu respectă principiul general de recunoaștere a stocurilor, adică aceste elemente nu sunt controlate în exclusivitate de entitate.

Situațiile prezentate *supra* atestă importanța implementării IFRS-urilor pentru entitățile autohtone. De menționat că cele 4 situații expuse anterior sunt doar unele dintre cazurile aleatorii selectate de către autori,

însă în practica contabilă națională entitățile întâlnesc mult mai multe dificultăți, încercând să facă față realității economice prin aplicarea instrumentelor disponibile.

Totuși, orice modernizare, îmbunătățire, inclusiv aplicarea IFRS - urilor, este un fenomen purtător de costuri. Probabil, una dintre cele mai mari probleme ar fi costurile destul de impunătoare în ceea ce privește asigurarea utilizatorilor cu informații relevante, organizarea training-urilor privind calificarea specialiștilor în domeniu, serviciile de consultanță și dotarea entității cu un sistem informațional bine dotat. În acest context, considerăm că cea mai mare dificultate în aplicarea IFRS-urilor în Republica Moldova rezidă în pregătirea potențialilor utilizatori ai acestor standarde. Totodată, este de menționat că la 01 ianuarie 2018 intră în vigoare noua Lege a Contabilității, la elaborarea căreia au fost executate cercetări, fiind stabilite unele direcții de armonizare a contabilității cu privire la entități, cum ar fi:

- ✓ Revizuirea domeniului de aplicare a directivei privind contabilitatea;
- ✓ Noua definiție a entităților de interes public;
- ✓ Reclassificarea entităților și stabilirea pragurilor obligatorii pentru entitățile micro, mici, mijlocii și mari;
- ✓ Permitearea aplicării modelului de evaluare alternativă a activelor imobilizate la valori reevaluate și a modelului de evaluare alternativă la valoarea justă;
- ✓ Stabilirea componenței situațiilor financiare anuale în funcție de tipul entității și notele explicative;
- ✓ Revizuirea cerințelor de dezvăluire a informațiilor în notele explicative pentru entitățile mijlocii și mari;
- ✓ Stabilirea cerințelor privind publicarea situațiilor financiare;
- ✓ Indicarea cerințelor privind auditul situațiilor financiare;
- ✓ Includerea cerințelor de prezentare a raportului managementului și a raportului consolidat al managementului;
- ✓ Asigurarea transparenței plăților efectuate către guverne și raportării acestora de către entitățile mari [6].

Concluzii

În articol am argumentat necesitatea implementării IFRS în Republica Moldova, luând în calcul condițiile actuale ale economiei de piață autohtone. Avantajele aplicării standardelor menționate au fost demonstrate prin studierea anumitor situații în parte, care reflectă diferențe între practicile naționale și internaționale, astfel fiind evidențiat punctele forte. Este cert faptul că orice îmbunătățire, modernizare presupune efort major și investiție consistentă, care trebuie să înceapă atât de la actorii economici, individual, cât și cu susținerea din partea statului. Evident este faptul că entitățile economice din Republica Moldova au nevoie de această schimbare, care va deschide alte orizonturi și oportunități.

Printre măsurile de îmbunătățire a procesului de armonizare a contabilității sunt de menționat: simplificarea procesului de raportare financiară și statistică prin elaborarea și lansarea unei platforme unice de raportare la IFS, CNAS, CNAM și la Biroul Național de Statistică; implementarea programelor de formare profesională și dezvoltare a competențelor și cunoștințelor reprezentanților profesiei contabile întru facilitarea aplicării prevederilor legislației europene; sistematizarea și armonizarea legislației fiscale și vamale, prin elaborarea și adoptarea unei legislații noi (Codul fiscal și Codul vamal), care să asigure transparența, siguranța și claritatea politicilor fiscale și vamale.

Referințe:

1. MIHAILA, S., GROSU, V. Repere privind procesul de armonizare financiar - contabilă a Republicii Moldova în contextul integrării la Uniunea Europeană. În: *EUREM 2016 Conference, Modern issues of EU's development and relations between EU and Moldova*, 24-25 November 2016, Jean monnet publication conference proceedings, p.159-166. ISBN 978-9975-3005-4-4
2. ALBU, C., ALBU, N., BUNEA, Ș., CALU, D., GÎRBINĂ, M. A story about IAS/IFRS implementation in Romania - an institutional and structuration theory perspective. In: *Journal of Accounting in Emerging Economies*, 2011(a), vol.1, no.1, p.76-100.
3. GHIȚĂ-MITRESCU, S. *Convergența în domeniul contabilității în contextul globalizării economiei mondiale*: http://www.utgjiu.ro/revista/ec/pdf/2007-01/22_Ghita-Mitrescu%20Silvia.pdf.
4. NEDERIȚA, A. Aspecte metodologico-aplicative ale contabilității rezultatului din tranziția la noile SNC. În: *Conferința științifică internațională „Contabilitatea, auditul și analiza economică între conformitate, schimbare și performanță”*, 02 aprilie 2015, Chișinău, ASEM.
5. GRIGOROI, L. Dezbateri privind progresul contabilității în contextul integrării europene. În: *Conferința științifică internațională „Contabilitatea, auditul și analiza economică între conformitate, schimbare și performanță”*, 02 aprilie 2015, Chișinău, ASEM.

6. <http://particip.gov.md/proiectview.php?l=ro&idd=3716>
7. ALBU, N., ALBU, C. International Financial Reporting Standards in an emerging economy: Lessons from Romania. In: *Australian Accounting Review*, 2012, vol.22, no.63, p.341-352.
8. ALBU, C., ALBU, N., FEKETE PALI-PISTA, S., CUZDRIOREAN, V. The power and the glory of Big 4: A research note on independence and competence in the context of IFRS implementation. In: *Accounting and Management Information Systems*, 2011, vol.10, no.1, p.43-54.
9. BALLAS, A., SKOUTELA, D., TZOVAS, C. The relevance of IFRS to an emerging market: evidence from Greece. In: *Managerial Finance*, 2010, vol.36, no.11, p.931-948.
10. COLE, V., BRANSON, J., BREESCH, D. The illusion of comparable European IFRS financial statements. Beliefs of auditors, analysts and other users, accounting and. In: *Management Information Systems*, 2011, vol.10, no.2, p.106-134.
11. DĂNESCU, T., SPĂTĂCEAN, O. Limitări și inadvertențe în procesul de raportare financiară conform IFRS – cazul societăților de investiții financiare. În: *Audit financiar*, 2011, nr.4, p.42-52.
12. GÎRBINĂ, M., MINU, M., BUNEA, Ș., SĂCĂRIN, M. Perceptions of preparers from Romanian banks regarding IFRS application. In: *Accounting and Management Information Systems*, 2012, no.2, p.191- 208.
13. HODGDON, C., TONDKAR, R., ADHIKARI, A., HARLESS, D. Compliance with International Financial Reporting Standards and auditor choice: New evidence on the importance of the statutory audit. In: *The International Journal of Accounting*, 2009, no.44, p.33-55.
14. IONAȘCU, I., IONAȘCU, M., MUNTEANU, L. Motivații și consecințe ale adoptării IFRS: percepții privind factorii instituționali din mediul românesc. În: *Audit financiar*, 2011, nr.12, p.33-41.
15. IONAȘCU, I., IONAȘCU, M., MIHAI, S. Implementarea IFRS și reducerea costului capitalului pentru companiile românești cotate. În: *Audit financiar*, 2010, nr.1, p.32-36.
16. IONAȘCU, I., IONAȘCU, M., OLIMID, L., CALU, D. An empirical evaluation of the costs of harmonizing Romanian accounting with international regulations (EU Directives and IAS/IFRS). In: *Accounting in Europe*, 2007, vol.4, p.169-206.
17. MIHAI, M., DRĂGAN, C., CIUMAG, A., IOTA, A. Considerente privind capacitatea de implementare corespunzătoare a IFRS. În: *Audit financiar*, 2011, nr.8, p.37-42.
18. PĂȘCAN, I., ȚURCAȘ, M. Measuring the impact of first-time adoption of International Financial Reporting Standards on the performance of Romanian listed entities. In: *Procedia Economics and Finance*, 2012, no.3, p.211-216.
19. PETRE, G., LAZĂR, A. Unele aspecte referitoare la aplicarea de către operatorii economici a SIRF. În: *Audit financiar*, 2012, nr.9, p.3-9.
20. RISTEA, M., JIANU, I., JIANU, I. Experiența României în aplicarea Standardelor Internaționale de Raportare Financiară și a Standardelor Internaționale de Contabilitate pentru Sectorul Public. În: *Revista Transilvană de Științe Administrative*, 2010, nr.1(25), p.169-192.
21. KPMG, „Sondaj cu privire la aplicarea IFRS în România”, 2010.

Prezentat la 06.12.2017